

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกอำนาจและหน้าที่ตะโตะยุดติธัมในการ
พิจารณาพิพากษาคดี
พุทธศักราช ๒๔๘๖

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๖

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 50 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 21 กันยายน 2486

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมยกเล็กอำนาจ และหน้าที่ตะไตะยุดติรัมในการพิจารณาพิพากษาคดีเสีย

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ ยกเล็กอำนาจและหน้าที่ตะไตะยุดติรัมในการพิจารณาพิพากษาคดี พุทธศักราช 2486"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเล็กอำนาจและหน้าที่ตะไตะยุดติรัม (ไต่จะกาลี) ในการพิจารณาพิพากษาคดีที่ใช้กฎหมายอิสลาม ซึ่งมีอยู่ตามกตข้อยบังคับสำหรับปกครอง บริเวณ เขตหัวเมือง ร.ศ. 120 และตามบันดากตหมาย กค และข้อยบังคับอื่น ๆ เสียทั้งสิ้น

มาตรา 4 ในกรณีที่ต้องใช้กฎหมายอิสลามบังคับคดี ให้ คุ้มครองมีหน้าที่พิสูจน์กฎหมายนั้น

1395

21 กันยายน 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 50

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี